

מגדל בבל

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים ט', עמ' 359

תרגום: אורי אורלב

לא דברתי על כך ולא שאלתי שאלות, אבל היו דברים שלא מצאו חן בעיני. מדוע אלוהים ערַב את לשונות בני האדם והם לא יכלו להבין זה את זה? אולי זאת הסבה שכל כך רע בעולם?

הייתי ילד קטן ולא ידעתי דברים רבים, אבל לא הכל מצא חן בעיני: לא כל מה שראיתי בבית, לא כל מה שאמר המורה בבית הספר ולא כל מה שקראתי בספרים.

לא שאלתי שום דבר ולא אמרתי כלום מחשש שיצחקו לי, נגידו:

- שחצן, חושב שהוא יודע את הכל הכי טוב.

עברו ימים ושנים. אני מתבונן בבני האדם: הם מדברים באותה שפה וכל הזמן רבים ביניהם. איש לא מבין את רעהו.

לא אמרתי שום דבר על מגדל בבל, בעיה ישנה. חשוב יותר מה שקורה עכשיו.

נזפרתי שוב במגדל בבל. קרה דבר לא טוב שלא ערַבבו עכשיו מחדש את לשונות בני האדם, בעת שהקימו ערים גדולות ובהן הזלכים ומתפשטים העני, השנאה והרשעות; כאשר בנו בתי חרשת גדולים והמציאו מכוונות שגרמו לאבטלה; בזמן שהתחילו ליצר תותחים ואוירונים כדי להשליך פצצות, לפצע ולהרג ילדים ואת הזריות.

